

[Ole Vig Jensen]

Der er en række spørgsmål – også noget af det, ministeren var inde på – som vi selvfølgelig må se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Det var egentlig ejendommeligt, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Henning Nielsen, måske var den mindst positive. Jeg forstod, at Socialdemokraterne i det store og hele var interesserede i den økologiske jordbrugsproduktion og også gerne ville støtte den, men som hr. Henning Nielsen sagde, var Det Radikale Venstres forslag ikke det løft, som er nødvendigt. Hr. Henning Nielsen fortsatte, at det drejer sig om at gøre noget ved sagen. Jeg mener, at det vel er det, Det Radikale Venstre har gjort – jeg er ked af at sige det: i modsætning til Socialdemokratiet. Her ligger altså et radikalt forslag, som, hvis ikke det ændrer sig meget undervejs i udvalgsarbejdet, har en mulighed for at blive vedtaget. Jeg forstod, at Socialdemokraterne mente, at 10 mill. kr. var for lidt. Jeg hæftede mig ved, at vi under finanslovens vedtagelse i december 1986 skulle tage stilling til et socialdemokratisk forslag til fremme af økologisk jordbrugsproduktion. Det lød på en halv mill. kr. til den økologiske jordbrugsproduktion. Derfor vil jeg i denne fase med rimelig god samvittighed gå ned fra talerstolen vel vidende, at Det Radikale Venstres forslag om de 10 mill. kr. er vedtaget. Det står allerede på finansloven, og det har rimelig bred politisk tilslutning.

Jeg var nødt til at sige det på foranledning af hr. Henning Niensens udtalelser, men med den grundlæggende indstilling, jeg fornemede – herunder, at det måske ikke mindst er familiebrugene, der vil have muligheder for at betræde disse veje – går jeg ud fra, at vandene ikke skiller mere, end at vi i de videre bestræbelser også kan regne med at have Socialdemokratiet med.

Regeringspartierne, de Konservative ved hr. Henning Andersen og Venstre ved hr. Sønderby, var positivt indstillet. Det var fru Addi Andersen fra CD og hr. Steffensen fra Kristeligt Folkeparti også. Det takker jeg for. Hr. Henning Andersen mindede endda om, at det haster en del med at få lovforslaget vedtaget, idet det skal træde i kraft 1. januar 1987; så skal det nok gå.

Hr. Sønderby havde et par spørgsmål. Hr. Sønderby var bekymret for, at der i forslaget stod, at det kun var de organisationer, der

har været indstillet på at gøre en indsats, som kunne komme med i det jordbrugsøkologiske råd. Jeg ved ikke, om det er en tilfældighed eller ganske velovervejet, at det står sådan i forslaget, men det afgørende er nok, at alle, som vil medvirke til at fremme denne side af dansk landbrug, selvfølgelig skal have en chance for at bidrage. Den bredest mulige sammensætning af et sådant jordbrugsøkologisk råd vil være en fordel. Jo flere der trækker med på samme hammel, jo bedre er det; det ved man, hvis man har haft med heste at gøre i landbruget.

Hr. Sønderby spurgte også om, hvad der lå i, at der kun skulle ske minimal anvendelse af udefra kommende ressourcer. Formentlig lidt lystigt spurgte hr. Sønderby, om det også omfattede regn og sne. Det gør det, så vidt det er mig bekendt, fordi det er vanskeligt at komme uden om, men ellers står det faktisk i lovforslagets bemærkninger, at når der er tale om udefra kommende ressourcer, kan det ikke afvises, at der kan blive brug f.eks. for et tilskud af kraftfoder. Men ellers er hele tankegangen den at skabe en bedre balance og harmoni i landbrugsproduktionen på den enkelte ejendom, bl.a. også ved at sikre et husdyrhold, der nogenlunde svarer til det areal, man har til rådighed.

Hr. Steffensen var betænkelig ved, om vi skulle opbygge et nyt bureaukratisk system. Det skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at undgå, men det er ikke, synes jeg, utænkeligt, at vi bliver nødt til og navnlig måske i den indledende fase at have et alternativt opbygget system for at få accepteret og anerkendt de jordbrugsøkologiske fremstillede produkter.

Selv hr. Ove Jensen fra Fremskridtspartiet var positiv over for den økologiske tankegang, og så er vi næsten hele vejen rundt. Nu var hr. Ove Jensens opfattelse jo den, at det skulle det offentlige ikke blande sig i, og det er jo ikke nogen ny indstilling i Fremskridtspartiet. Men det afgørende er jo det med den økologiske forståelse og anvendelsen af de økologiske principper i bedriften, og det betyder i virkeligheden, at Fremskridtspartiet måske på anden vis end her kan være med til at fremme selve sagen.

Det kan vel næppe være rigtigt i vore tider, at man skal have køer i stalden for absolut at kunne blive accepteret som en, der vil dansk landbrug det bedste. Det skal være et lille forsvar også for Venstre, der åbenbart